

**มติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
ครั้งที่ 1/2539 (ครั้งที่ 55)
วันพฤหัสบดีที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 เวลา 10.00 น.
ณ ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล**

1. ความคืบหน้าในการเจรจาซื้อไฟฟ้าจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)
2. สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง
3. การดำเนินการในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง
4. การจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
5. แนวทางในการปรับโครงสร้างและการแปรรูปกิจการไฟฟ้าของประเทศ
6. แนวทางการควบคุมไอระเหยของน้ำมันเบนซิน และการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง
7. ขอความเห็นชอบในหลักการซื้อก๊าซธรรมชาติ และพัฒนาโครงการใช้ประโยชน์ก๊าซธรรมชาติ จากแหล่งพื้นที่ร่วม มาเลเซีย-ไทย ร่วมกับเปโตรนาส (PETRONAS)

นายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เป็น
กรรมการและเลขานุการ

ในช่วงที่ผ่านมาราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลได้สูงขึ้นมาก ภาระฯ จึงได้สอบถาม
เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่ง
เลขาธิการฯ ได้ชี้แจงว่าการปรับตัวของราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลภายในประเทศเป็น
ผลมาจากราคาน้ำมันดีเซลในตลาดโลกมีราคาสูงขึ้น ทั้งนี้ เพราะฤดูหนาวในปี
นี้อากาศหนาวเย็นมาก จึงทำให้ความต้องการใช้น้ำมันดีเซลเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังได้
ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในช่วงกลางเดือน มกราคมราคาน้ำมันดีเซลในตลาดโลกเริ่มอ่อนตัว
ลง แต่หลังจากนั้นราคาได้ปรับตัวสูงขึ้นอีก อย่างไรก็ตาม เมื่ออากาศเริ่มอุ่นขึ้นคาด
ว่าราคาน้ำมันดีเซลในตลาดโลกจะลดลง อันจะส่งผลให้ราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลใน
ประเทศมีแนวโน้มลดลงด้วย

ประธานฯ ได้แสดงความยินดีกับคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ที่สามารถผลักดันให้นโยบายการลดช่องว่างระหว่างราคาขายปลีกน้ำมันในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดประสบผลสำเร็จ และหวังว่าในอนาคตนโยบายน้ำมันราคาเดียวทั่วประเทศจะสามารถดำเนินการได้ผลดีมากขั้น

เรื่องที่ 1 ความคืบหน้าในการเจรจาซื้อไฟฟ้าจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)

สรุปสาระสำคัญ

1. รัฐบาลไทย และรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) ได้ร่วมกันลงนามในบันทึกความเข้าใจเรื่อง ความร่วมมือด้านการพัฒนาไฟฟ้าใน สปป. ลาว เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2536 ณ กรุงเวียงจันทน์ โดยทั้งสองฝ่ายจะส่งเสริมและร่วมมือกันพัฒนาไฟฟ้าให้ได้ประมาณ 1,500 เมกะวัตต์ ภายในปี 2545 เพื่อจำหน่ายให้กับประเทศไทย ซึ่งได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือพัฒนาไฟฟ้าใน สปป. ลาว (คปฟ.-ล) ประกอบด้วย ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นประธาน และกรรมการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ อธิบดีกรมเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ รองอธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน และผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และรัฐบาล สปป. ลาว ได้แต่งตั้ง Committee for Energy and Electric Power (CEEP) เพื่อประสานความร่วมมือในการพัฒนาโครงการดังกล่าว เช่นกัน

2. ความคืบหน้าของการเจรจาซื้อไฟฟ้า สปป. ลาว มีโครงการที่อยู่ระหว่างการศึกษาและพัฒนาเพื่อผลิตและขายไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ทั้งสิ้น 11 โครงการ รวมกำลังการผลิตประมาณ 4,300 เมกะวัตต์ ปัจจุบันการเจรจาซื้อขายไฟฟ้ามีโครงการที่สามารถตกลงอัตราค่าไฟฟ้าและอยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้า 4 โครงการ โครงการที่ได้เสนออัตราค่าไฟฟ้าแล้ว 4 โครงการ และโครงการที่อยู่ระหว่างเสนอผลการศึกษา 3 โครงการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 โครงการที่ตกลงอัตราค่าไฟฟ้าแล้ว

2.1.1 โครงการน้ำเหิน-หิบบุน มีกำลังผลิตติดตั้ง 210 เมกะวัตต์ กำหนดจะแล้วเสร็จปี 2541 ได้มีพิธีลงนามในบันทึกความเข้าใจร่วมระหว่าง กฟผ. กับกลุ่มผู้พัฒนาโครงการไฟฟ้า (ประกอบด้วยรัฐบาล สปป. ลาว กลุ่ม NORDIC แห่งประเทศสวีเดน/นอร์เวย์ และบริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)/ประเทศไทย) โดย กฟผ. จะรับซื้อไฟฟ้าในอัตรา 4.30 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง ซึ่ง คปฟ.-ล และกลุ่มผู้ลงทุนได้ตกลงรายละเอียดของร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (Power Purchase Agreement-PPA) แล้ว และตกลงกันว่าทั้งสองฝ่ายจะดำเนินการเสนอขออนุมัติตามขั้นตอนของทั้ง 2 ฝ่ายต่อไป อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ทางฝ่ายไทยต้องการการยืนยันจากรัฐบาลลาว 2 ประเด็น คือ

(1) หนังสือยืนยันจากรัฐบาลลาวว่ารัฐบาลลาวจะยกเว้น Sovereign Immunity ให้แก่ผู้พัฒนาโครงการ

(2) เรื่องการยอมรับผลการตัดสินของ Arbitrators ซึ่งฝ่ายลาวได้ออกหนังสือยอมรับผลการตัดสินของ Arbitrators ลงนามโดยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ฝ่ายไทยไม่แน่ใจว่ารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจในการออกหนังสือดังกล่าวได้หรือไม่ จึงขอหนังสือซึ่งลงนามโดยนายกรัฐมนตรี เพื่อมอบอำนาจให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ลงนามในหนังสือยอมรับผลการตัดสินของ Arbitrators ดังกล่าว

2.1.2 โครงการน้ำเทิน 2 มีกำลังผลิตติดตั้ง 681 เมกะวัตต์ กำหนดจะแล้วเสร็จปี 2543 ได้มีพิธีลงนามบันทึกความเข้าใจร่วมระหว่าง กฟผ. และกลุ่มผู้พัฒนาโครงการ (ประกอบด้วยรัฐบาล สปป. ลาว บริษัท Transfield/ออสเตรเลีย การไฟฟ้าฝรั่งเศส และกลุ่มบริษัทอิตาเลียน-ไทย/จัสมิน/ภัทรธนกิจ) โดย กฟผ. จะรับซื้อไฟฟ้าในอัตรา 4.55 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง ขณะนี้อยู่ระหว่างการเจรจาสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง คปฟ.-ล และกลุ่มผู้พัฒนาโครงการ คาดว่าจะหาข้อยุติได้ประมาณเดือนมีนาคม 2539

2.1.3 โครงการห้วยเสาะ มีกำลังผลิตจ่ายกระแสไฟฟ้า ณ จุดส่งมอบ 126 เมกะวัตต์ กำหนดจะแล้วเสร็จปี 2541 ได้มีพิธีลงนามในบันทึกความเข้าใจร่วมระหว่าง กฟผ. และกลุ่มผู้พัฒนาโครงการ (ประกอบด้วย รัฐบาล สปป. ลาว บริษัท แดวแห่งประเทศไทย จำกัด/เกาหลีใต้ และบริษัท ล็อกซเลย์ จำกัด (มหาชน)/ประเทศไทย) เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2539 โดย กฟผ. จะรับซื้อไฟฟ้าในอัตรา 4.22 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง

2.1.4 โครงการโรงไฟฟ้าลิคไนต์หงสา มีกำลังผลิตติดตั้ง 720 เมกะวัตต์ กำหนดจะแล้วเสร็จปี 2543 โดยมีบริษัท ไทยลาวลิคไนท์ จำกัด เป็นผู้พัฒนาโครงการ ขณะนี้ กฟผ. ได้เจรจากับกลุ่มผู้พัฒนาโครงการแล้ว เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2539 และสามารถตกลงราคาไฟฟ้าที่จะรับซื้อได้ ดังนี้

- ระยะเวลาที่ 1 ซึ่งเป็นโครงการผลิตไฟฟ้า ขนาด 600 เมกะวัตต์ กฟผ. จะรับซื้อไฟฟ้าเฉลี่ยตลอดโครงการในช่วงเวลา 25 ปี (Levelized) ที่อัตรา 5.70 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง
- ระยะเวลาที่ 2 เป็นโครงการผลิตไฟฟ้าขนาด 600 เมกะวัตต์ กฟผ. จะรับซื้อไฟฟ้าเฉลี่ยตลอดโครงการในช่วงเวลา 25 ปี (Levelized) ที่อัตรา 5.60 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง ซึ่งถ้าคิด 2 โครงการรวมกัน 1,200 เมกะวัตต์ จะได้อัตราค่าไฟฟ้าเฉลี่ยที่ 5.65 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง

2.2 โครงการอื่นๆ

2.2.1 โครงการน้ำจิม 2 มีกำลังผลิตติดตั้ง 465 เมกะวัตต์ กลุ่มผู้พัฒนาโครงการ ประกอบด้วย Shlapak Development Company, Bilfinger & Berger, J.M. Voith GmbH, Noell GmbH, Siemens AG, บริษัท ช. การช่าง จำกัด, และบริษัทศรีอุทอง

จำกัด ขณะนี้กลุ่มผู้พัฒนาโครงการได้เสนออัตราค่าไฟฟ้าเท่ากับ 5.47 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง และให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มได้ร้อยละ 3 ต่อปี (อยู่ระหว่างก่อสร้าง) นับจากวันเดินเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้นปีละร้อยละ 1.75

2.2.2 โครงการน้ำจิม 3 มีกำลังผลิตติดตั้ง 400 เมกะวัตต์ กลุ่มผู้พัฒนาโครงการประกอบด้วย รัฐบาล สปป. ลาว และบริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)/ประเทศไทย ขณะนี้กลุ่มผู้พัฒนาโครงการเสนออัตราค่าไฟฟ้า (ปี 2537) เท่ากับ 4.51 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง และให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มได้ร้อยละ 3 ต่อปี จนถึงวันเดินเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้า นับจากวันเดินเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 35 ต่อปีของอัตราการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคของสหรัฐและไทย ในสัดส่วนที่เท่ากัน

2.2.3 โครงการเขคามา 1 มีกำลังผลิตติดตั้ง 468 เมกะวัตต์ กลุ่มผู้พัฒนาโครงการ ประกอบด้วย รัฐบาล สปป. ลาว บริษัท Hydro Electric Commission Enterprises Corporation/ออสเตรเลีย และบริษัทศรีอุทอง จำกัด ขณะนี้กลุ่มผู้พัฒนาโครงการได้เสนออัตราค่าไฟฟ้า (ปี 2537) เท่ากับ 4.99 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง และให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มได้ร้อยละ 3 ต่อปี (อยู่ระหว่างก่อสร้าง) นับจากวันเดินเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้นได้ร้อยละ 1.5 ต่อปี

2.2.4 โครงการเขเปียน-เขน่าน้อย กำลังผลิตติดตั้ง 395 เมกะวัตต์ หรือ 465 เมกะวัตต์ กลุ่มผู้พัฒนาโครงการประกอบด้วย รัฐบาล สปป. ลาว Dong Ah Construction Industrial Company/เกาหลีใต้ และ Electrowatt Engineering Services Ltd./สวิสเซอร์แลนด์ ขณะนี้กลุ่มผู้พัฒนาโครงการได้เสนออัตราค่าไฟฟ้าโดยแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

- กรณีที่ 1 กำลังผลิตติดตั้ง 395 เมกะวัตต์ อัตราค่าไฟฟ้า Firm Energy เท่ากับ 5.02 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง และอัตราค่าไฟฟ้า Secondary Energy เท่ากับ 2.27 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง และให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มได้ร้อยละ 3 ต่อปี (อยู่ระหว่างก่อสร้าง) แต่ไม่เกิน 6 ปี นับจากวันเดินเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มได้ร้อยละ 1 ต่อปี
- กรณีที่ 2 กำลังผลิตติดตั้ง 465 เมกะวัตต์ อัตราค่าไฟฟ้า Firm Energy เท่ากับ 5.21 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง และอัตราค่าไฟฟ้า Secondary Energy เท่ากับ 2.27 เซนต์สหรัฐต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง และให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มได้ร้อยละ 3 ต่อปี (อยู่ระหว่างก่อสร้าง) แต่ไม่เกิน 6 ปี นับจากวันเดินเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ปรับอัตราค่าไฟฟ้าเพิ่มได้ร้อยละ 1 ต่อปี

2.2.5 โครงการน้ำเทิน 3 มีกำลังผลิตติดตั้ง 190 เมกะวัตต์ โดยมีบริษัท Heard Energy Corporation/สหรัฐอเมริกา เป็นผู้พัฒนาโครงการ ขณะนี้ผู้พัฒนาโครงการได้ศึกษาความเหมาะสมแล้วเสร็จ

2.2.6 โครงการน้ำเทิน 1 มีกำลังผลิตติดตั้ง 540 เมกะวัตต์ กลุ่มผู้พัฒนาโครงการประกอบด้วย รัฐบาล สปป. ลาว และบริษัทสยามสหบริการ จำกัด (SUSCO) ขณะนี้กลุ่มผู้พัฒนาโครงการได้เสนอรายงานการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2538 และจะเสนออัตราค่าไฟฟ้าให้พิจารณาเร็วๆ นี้

2.2.7 โครงการน้ำเล็ก กำลังผลิตติดตั้ง 60 เมกะวัตต์ กลุ่มผู้พัฒนาโครงการประกอบด้วย บริษัทไฟฟาลาว SIDA/สวีเดน OECF/ญี่ปุ่น ขณะนี้บริษัทไฟฟาลาว ได้เสนอรายงานการศึกษามาให้ กฟผ. พิจารณาแล้ว

มติของที่ประชุม

1. ที่ประชุมรับทราบรายงานความคืบหน้าในการเจรจาซื้อไฟฟ้าจาก สปป.ลาว
2. มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ กระทรวงการต่างประเทศ และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย" เร่งพิจารณาหาข้อยุติเรื่องการยอมรับผลการตัดสิน Arbitrators ที่ยังเป็นประเด็นต้องการการยืนยันจากรัฐบาล สปป.ลาว เพื่อจะได้มีการลงนามในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของโครงการน้ำเทิน-หินบูน โดยเร็วต่อไป

เรื่องที่ 2 สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง

สรุปสาระสำคัญ

1. นับตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายน 2538 เป็นต้นมา ราคาน้ำมันดิบได้ทยอยปรับราคาขึ้นโดยเฉลี่ย 2 เหรียญสหรัฐต่อบาเรล ทำให้ราคาน้ำมันดิบในเดือน มกราคมอยู่ในระดับ 16.5-20.5 เหรียญสหรัฐต่อบาเรล ตามชนิดของน้ำมันดิบ สาเหตุที่ราคาน้ำมันดิบสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา เนื่องจากฤดูหนาวของปีนี้อากาศหนาวเย็นมาก และปริมาณสำรองน้ำมันดิบของโรงกลั่นมีระดับต่ำ ทำให้ความต้องการน้ำมันดิบเพื่อกลับน้ำมันและเพื่อสร้างความอบอุ่นเพิ่มขึ้น ในขณะที่การผลิตน้ำมันดิบไม่สามารถเพิ่มการผลิตได้เต็มที่เพราะอากาศที่หนาวจัด นอกจากนี้ ชาวที่อิรักยังคงยืนกรานที่จะไม่ส่งออกน้ำมันภายใต้เงื่อนไขของสหประชาชาติ มีผลทำให้ราคาน้ำมันดิบสูงขึ้นด้วยอย่างไรก็ตาม หลังจากกลางเดือน มกราคมเป็นต้นมา ราคาน้ำมันดิบ ได้เริ่มอ่อนตัวลง

2. ราคาผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูปในตลาดจรสิงคโปร์ช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ราคา น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล และน้ำมันเตา ได้สูงขึ้นตามความต้องการที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ปริมาณการผลิตต้องถูกจำกัด เพราะโรงกลั่นน้ำมัน 4 แห่ง ในย่านเอเชียต้องปิดลงคือ โรงกลั่นในอินโดนีเซียเกิดฟ้าผ่า โรงกลั่นในอินเดีย 2 แห่ง เกิดอุบัติเหตุ และโรงกลั่นในสิงคโปร์เกิดไฟไหม้ มีผลให้ราคาน้ำมันก๊าดสูงขึ้น 8 เหรียญสหรัฐต่อบาเรล ทำให้ราคาอยู่ในระดับ 30.96 เหรียญสหรัฐต่อบาเรล ราคาน้ำมันดีเซลสูงขึ้นประมาณ 5 เหรียญสหรัฐต่อบาเรล ทำให้ราคาอยู่ในระดับ 25.36 เหรียญสหรัฐต่อบาเรล ราคาน้ำมันเตาสูงขึ้นประมาณ 4 เหรียญสหรัฐต่อบาเรล ทำให้ราคาอยู่ในระดับ 18.09 เหรียญสหรัฐต่อบาเรล ส่วนราคาน้ำมันเบนซินได้ลดลง เนื่องจากมีความต้องการใช้

น้อยลงในช่วงฤดูหนาว ทำให้ราคาน้ำมันเบนซินพิเศษอยู่ในระดับ 21.88 เหรียญสหรัฐต่อแบริล และราคาน้ำมันเบนซินธรรมดาอยู่ในระดับ 19.86 เหรียญสหรัฐต่อแบริล

3. การเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศจะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ราคาขายส่งหน้าโรงกลั่น และจะปรับตัวตามราคาน้ำมันสำเร็จรูปในตลาดจอร์จทาวน์ประมาณ 2 สัปดาห์ หลังจากการเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมันในตลาดจอร์จทาวน์ และนับตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2538 เป็นต้นมา ราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลง โดยราคาน้ำมันเบนซินได้ทยอยปรับตัวลงตามราคาในตลาดจอร์จทาวน์ส่วนราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลได้เพิ่มสูงขึ้น ตามราคาในตลาดโลกที่ได้ปรับตัวขึ้น แต่ต่อมาราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลได้ปรับตัวลดลงในช่วงปลายเดือนมกราคม และต้นเดือนกุมภาพันธ์ รวม 15 สตางค์/ลิตร ตามราคาในตลาดจอร์จทาวน์ซึ่งเริ่มอ่อนตัวลงในช่วงกลางเดือน มกราคม

4. แนวโน้มของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในอนาคต ราคาน้ำมันในตลาดโลกเริ่มทรงตัว และจะอ่อนตัวลงเป็นลำดับตามอากาศสภาพที่อบอุ่นขึ้น

มติของที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

เรื่องที่ 3 การดำเนินการในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง

สรุปสาระสำคัญ

1. หน่วยงานต่างๆ ได้รายงานผลการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง โดยสรุป ดังนี้

1.1 **กรมสรรพสามิต** ได้ดำเนินการติดตั้งเครื่องมือวัดพร้อมอุปกรณ์ควบคุมปริมาณรับ-จ่ายน้ำมันของคลังน้ำมันบริษัท คอสโมออยล์ จำกัด จังหวัดระยองเสร็จแล้ว ส่วนคลังของบริษัท ภาคใต้เชื้อเพลิง จำกัด จังหวัดตรัง คาดว่าการติดตั้งจะแล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2539 นี้ และคลังทั้งหมดจะติดตั้งเครื่องมือดังกล่าวแล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน 2539 นอกจากนี้ ยังได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่สรรพสามิตทุกจังหวัดออกตรวจสอบสถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน โดยเฉพาะกรณีที่มีการจำหน่ายน้ำมันในราคาต่ำกว่าปกติ

1.2 **กรมสรรพากร** ได้ดำเนินการตรวจสอบภาษีเงินได้ของผู้เช่าและผู้ให้เช่าเรือประมงดัดแปลงที่ลักลอบนำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งถูกจับกุมได้จำนวนทั้งสิ้น 15 ราย และได้ประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไปแล้ว จำนวน 4 ราย อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบภาษีเงินได้จำนวน 11 ราย นอกจากนี้ได้เข้าตรวจสอบคลังน้ำมันที่กรมสรรพสามิตไม่มีอำนาจติดตั้งมิเตอร์ ปรากฏว่า มีผู้ให้ความร่วมมือ

ขอให้ทางกรมสรรพสามิตเข้าไปติดมิเตอร์ จำนวน 2 คลัง ส่วนคลังน้ำมันที่เหลือยังไม่ให้ความร่วมมือ อย่างไรก็ตาม กรมสรรพากรจะได้พิจารณาวิธีตรวจการปฏิบัติของสถานีบริการและคลังน้ำมันที่มีพฤติการณ์น่าสงสัย โดยใช้ใบกำกับภาษีซื้อและใบกำกับการขายส่งน้ำมันที่ไม่ได้ใช้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า สถานีบริการน้ำมันเหล่านี้รับน้ำมันมาจากคลังน้ำมันใดบ้าง แล้วจึงเข้าตรวจคลังน้ำมันนั้นต่อไป

1.3 กรมตำรวจ ได้จัดให้มีการประชุมชี้แจงและกำกับการปฏิบัติการของกองกำกับการต่างๆ" ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี กรุงเทพฯ สุราษฎร์ธานี" รวมทั้งเจ้าหน้าที่จากศูนย์ป้องกันและปราบปรามการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (ศปน.) เพื่อให้มีการจัดเรือตรวจการณ์เฝ้า ณ จุดต่างๆ เช่น ปากน้ำประแสร์ และบางปะกง ปากแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง และบริเวณหน้าคลังต่างๆ และแจ้งให้กองกำกับการต่าง ๆ ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่จาก ศปน. ด้วย นอกจากนี้"ได้เข้าร่วมประชุมหารือและดูงานกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายไชยวัฒน์ สินสวงศ์) และรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง (นายประภัทร โพธิสุธน) ในการปราบปรามน้ำมันลักลอบ การดำเนินการปราบปรามได้เข้าตรวจสอบคลังน้ำมัน รวม 15 แห่ง ซึ่งไม่พบการกระทำความผิดแต่ได้มีการจับกุมผู้กระทำความผิดในการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง รวม 7 ราย

1.4 กองทัพเรือ การดำเนินการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ทหารเรือปรากฏว่า ในช่วงวันที่ 27 ธันวาคม 2538 - 8 กุมภาพันธ์ 2539 ไม่พบเรือที่มีพฤติกรรมลักลอบนำน้ำมันเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่ผ่านพิธีศุลกากรแต่อย่างใด

1.5 กรมทะเบียนการค้า ได้หารือเป็นการภายในกับผู้ค้าน้ำมันและผู้ตรวจวัดอิสระที่ประกอบการอยู่ในประเทศไทยเกี่ยวกับขอบเขตการตรวจสอบ และหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ตรวจวัดอิสระ โดยทางผู้ค้าน้ำมันยินดีให้ความร่วมมือกับทางราชการอย่างเต็มที่ และเชื่อว่าหากกำหนดระเบียบบังคับนี้ ขึ้นมา ทางด้านผู้ตรวจวัดอิสระมีขีดความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินการตรวจสอบให้ผู้ค้าน้ำมันได้

2. การกำหนดมาตรการเพิ่มเติมและศูนย์ประสานงาน

2.1 ปัจจุบันได้มีการลักลอบนำผลิตภัณฑ์เคมีปิโตรเลียมที่ได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามประกาศกระทรวงการคลัง เช่น แนฟทา และ NGL (Natural Gas Liquid) ออกจำหน่ายโดยผสมกับน้ำมันเบนซินที่จำหน่ายตามสถานีบริการต่างๆ โดยในปีงบประมาณ 2538 สามารถตรวจพบ จำนวน 77 ตัวอย่าง

2.2 คณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2539 ได้มีมติอนุมัติตามข้อเสนอของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 6/2538 (ครั้งที่ 54) มอบหมายให้ สพช. รับผิดชอบพิจารณาจัดตั้งองค์กรกลางในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินงาน โดยให้พิจารณากำหนดรูปแบบและขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรดังกล่าว สพช. ได้ดำเนินการหารือร่วมกับกองทัพเรือ กรมศุลกากร กรมตำรวจ กรมสรรพสามิต และสำนักงานประมาณ โดยได้ข้อสรุป คือ

- ปัญหาด้านความพร้อมของการปราบปรามทางทะเล ไม่มีหน่วยงานใดเป็นศูนย์รวมการประสานข้อมูลและการปฏิบัติการในทะเล จึงทำให้เรือลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถขนน้ำมันลักลอบเข้าสู่ฝั่งได้โดยไม่มีหน่วยงานใดทราบ
- ปัญหาด้านการประสานงานของหน่วยงานต่างๆ ขาดการประสานข้อมูลและข่าว ขาดการอำนวยความสะดวกให้มีการรับช่วงงานหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงาน
- ปัญหางบประมาณไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน
- ปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ

2.3 สพช. ได้เสนอแนวทางการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพิ่มเติมและการกำหนดศูนย์ประสานงาน ดังนี้

(1) ข้อเสนอการกำหนดมาตรการเพิ่มเติม

(1.1) มอบหมายให้กรมสรรพสามิตรับไปพิจารณาปรับปรุงแนวทางการควบคุมการนำผลิตภัณฑ์เคมีปิโตรเลียมที่ได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิตที่ออกจากโรงอุตสาหกรรมให้รัดกุมยิ่งขึ้น

(1.2) มอบหมายให้ สพช. และกรมสรรพสามิต รับไปพิจารณากำหนดให้มีการเติมสาร Marker ในผลิตภัณฑ์เคมีปิโตรเลียมที่ได้รับการยกเว้นภาษีในระยะต่อไป

(2) ข้อเสนอการกำหนดศูนย์ประสานงาน

(2.1) มอบหมายให้กองทัพเรือเป็นศูนย์กลางในการจัดทำแผนงานปราบปรามควบคุมประสานการปฏิบัติงานกับกรมศุลกากรและกรมตำรวจ ในการปราบปรามทางทะเลให้เป็นเอกภาพ รวมทั้งเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลข่าวสารในการปราบปรามทางทะเล ประเมินผลการปฏิบัติงานตลอดจนปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานในพื้นที่ทางทะเลจนถึงชายฝั่ง ทั้งนี้ ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวก เพื่อประสานการปฏิบัติงานแก่กองทัพเรือโดยตรง

(2.2) ให้ สพช. ทำหน้าที่ศูนย์รวมการประสานงาน ทั้งหน่วยปราบปรามทางบกและทางทะเล โดยจัดให้มีการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานตามความเหมาะสมเพื่อประโยชน์ ดังนี้

- ประสานข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานปราบปรามและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการแลกเปลี่ยน และนำส่งข้อมูลกันโดยตรง รวมทั้งประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรค รวบรวมข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- อำนวยความสะดวกให้มีการกำหนดแผนงานการปราบปรามของหน่วยงานปราบปรามทางทะเลและบนบกให้สอดคล้องกัน และอำนวยความสะดวกให้มีการรับช่วงงานระหว่างหน่วยจับกุมและหน่วยที่จะดำเนินคดีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และสามารถนำผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมาย รวมทั้ง กำจัดเรือที่ใช่เป็นพาหนะในการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงให้หมดไป

- ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้ง เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงาน การปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงของทุกหน่วยงานให้เป็น เอกภาพเดียวกัน

(2.3) ให้ออกคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ../2539 เรื่อง การกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไข และป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง ลงวันที่ พ.ศ. 2539 เพื่อให้ สามารถนำเงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงไปใช้ในการสนับสนุนการดำเนินการของ หน่วยงานต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงได้ต่อไป ทั้งนี้ โดยมอบหมายให้ สพช. และกรมบัญชีกลางรับไปดำเนินการในรายละเอียด

มติของที่ประชุม

1. รับทราบรายงานผลการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงของหน่วยงานต่างๆ
2. เห็นชอบข้อเสนอกำหนดมาตรการเพิ่มเติม ข้อ 2.3 (1)
3. เห็นชอบข้อเสนอการให้กำหนดศูนย์ประสานงาน ข้อ 2.3 (2)

เรื่องที่ 4 การจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

สรุปสาระสำคัญ

1. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ได้ขอซื้อไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ในเบื้องต้น จำนวน 3 จุด ในบริเวณพื้นที่ต่อไปนี้

(1) เชียงของ-ห้วยทราย ประมาณ 5 เมกะวัตต์

(2) เชียงแสน-ตันผึ่ง ประมาณ 2 เมกะวัตต์

(3) ท่าลี่-แกนน้าว ประมาณ 2 เมกะวัตต์

2. กฟภ. ได้ชี้แจงให้คณะกรรมการประสานงานของบริษัทไฟฟาลาว สปป.ลาว ทราบว่า กฟภ. จะจำหน่ายกระแสไฟฟ้าในราคาดังกล่าว เป็นราคาเดียวกับที่จำหน่ายให้สหภาพพม่าที่เมืองท่าซี้เหล็ก คือ ในระดับแรงดัน 11-33 KV ค่าความต้องการพลังไฟฟ้า (Demand Charge) 210 บาท/กิโลวัตต์ และค่าพลังงานไฟฟ้า (Energy Charge) 1.07 บาท/กิโลวัตต์ชั่วโมง

3. สปป.ลาว ต้องการซื้อไฟฟ้า โดยมีอัตราค่าไฟฟ้าเป็นแบบ Flat Rate คือคิดเฉพาะค่าพลังงานไฟฟ้าเพียงอย่างเดียว เนื่องจากอัตราค่าไฟฟ้าที่บริษัทไฟฟาลาวจำหน่ายให้ผู้ใช้ไฟฟ้าในประเทศและอัตราค่าไฟฟ้าที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จำหน่ายให้บริษัทไฟฟาลาว กำหนดคิดเฉพาะค่าพลังงานไฟฟ้า

4. เพื่อให้อัตราค่าไฟฟ้าเป็นแบบ Flat Rate ตามที่ สปป.ลาว ร้องขอ และ กฟภ. ไม่เสียประโยชน์จากการไม่คิดค่าความต้องการพลังไฟฟ้า และค่า F_c กฟภ. จึงกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าที่จะจำหน่ายให้บริษัท ไฟฟาลาว สปป.ลาว ตามราคาค่าเฉลี่ยของปีงบประมาณ 2538 ที่จำหน่ายให้ประเทศสหภาพพม่า ที่เมืองท่าซี้เหล็ก ซึ่งเป็นราคาที่รวมค่าความต้องการพลังไฟฟ้า ค่าพลังงานไฟฟ้า และค่า F_cไว้แล้ว คือ 1.90 บาท/หน่วย ซึ่งอัตราดังกล่าวคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้มีมติอนุมัติเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2538

5. กฟภ. สามารถจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านได้ ตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2535 แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) จำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้ สปป. ลาว ใน 3 จุด ในบริเวณ ดังนี้
 - เชียงของ-ห้วยทราย ประมาณ 5 เมกะวัตต์
 - เชียงแสน-ตันผึ่ง ประมาณ 2 เมกะวัตต์
 - ท่าลี่-แก่นท้าว ประมาณ 2 เมกะวัตต์
2. เห็นชอบในหลักการให้ราคาจำหน่ายกระแสไฟฟ้าที่ กฟภ. จำหน่ายให้ สปป. ลาว และที่จะจำหน่ายให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านในแต่ละจุดเป็นอัตราที่อยู่ในระดับเดียวกันกับอัตราที่จำหน่ายให้แก่ผู้ใช้ไฟในประเทศ ตามโครงสร้างประเภทผู้ใช้ไฟฟ้าของ กฟภ. ทั้งนี้ ให้ กฟภ. มีความยืดหยุ่นที่จะสามารถเจรจา และกำหนดรูปแบบราคาจำหน่ายไฟฟ้าในลักษณะที่อาจแตกต่างจากโครงสร้างค่าไฟฟ้าของประเทศไทยได้ภายใต้หลักการดังกล่าว เช่น อาจกำหนดเป็นอัตราคงที่ (Flat Rate) เป็นต้น
3. เห็นชอบในหลักการให้ กฟภ. ขายไฟฟ้าให้ประเทศเพื่อนบ้านในบริเวณหมู่บ้านที่ใกล้กับเขตชายแดนของประเทศไทย โดยไม่ต้องขออนุมัติในระดับนโยบายอีก แต่ทั้งนี้ให้นำเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เพื่อทราบ ยกเว้นจะมีประเด็นนโยบายที่สำคัญให้เสนอเพื่อพิจารณา
4. ที่ประชุมได้มีมติเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินการของ กฟภ. ในการขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้า โดยมอบหมายให้ กฟภ. ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านที่มีจำนวนหลังคาเรือนมากกว่า 10 หลังคาเรือน ภายในปี 2539 ซึ่งปัจจุบันเขตจำหน่ายไฟฟ้าครอบคลุมจำนวนหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 98 ของจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดแล้ว

เรื่องที่ 5 แนวทางในการปรับโครงสร้างและการแปรูปกิจการไฟฟ้าของประเทศ

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2535 เห็นชอบตามมติ คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการดำเนินงานในอนาคตของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 4 ขั้นตอน เริ่มจากปี 2535 และสิ้นสุดในปี 2539 ซึ่งการดำเนินการมีความก้าวหน้าหลายประการ เช่น การแปลงการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นรัฐวิสาหกิจที่ดี การจัดตั้งบริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด และกระจายหุ้นเข้าตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น แต่ยังมีกิจกรรมที่ยังมิได้ดำเนินการ ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลง กฟผ. และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) เป็นบริษัทจำกัดมหาชน โดยการแก้ไขพระราชบัญญัติ (พรบ.) การไฟฟ้าทั้งสอง ซึ่งขณะนี้ กฟผ. ขอบทบทวนมติดังกล่าว และ กฟภ. ได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรีแล้ว เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2538 ให้ยังคงเป็นรัฐวิสาหกิจเช่นเดิม โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไข พรบ. เพื่อการเป็นบริษัทจำกัดมหาชน เพื่อให้คงสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย ในการขยายบริการไฟฟ้าให้เพียงพอตอบสนองความต้องการ ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมที่มีการดำเนินการล่าช้ากว่ากำหนด คือ การปรับโครงสร้างการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการแปลง กฟน. เป็นรัฐวิสาหกิจที่ดี ส่วนการยกเลิกนโยบายการกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าเท่ากันทั่วประเทศที่กำหนดไว้ในการดำเนินการนั้น ยังคงถือเป็นนโยบายของรัฐที่จะกำหนดให้อัตราค่าไฟฟ้าเท่ากันทั่วประเทศต่อไป

2. คณะอนุกรรมการประสานการดำเนินงานในอนาคตของการไฟฟ้า ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจาก สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรมบัญชีกลาง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และการไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง ได้พิจารณาข้อเสนอของ กฟผ. และรูปแบบโครงสร้างกิจการไฟฟ้าของประเทศต่างๆ รวมทั้ง ได้คำนึงถึงแนวทางในสมุดปกขาว ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2538 และมติคณะรัฐมนตรีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ในการประชุมเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539 โดยมีประเด็นพิจารณาและผลการพิจารณา ดังนี้

2.1 คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า ระบบการแข่งขันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดหาไฟฟ้า การบริการประชาชนอย่างทั่วถึง คุณภาพบริการดี ราคาเป็นธรรม และลดภาระการลงทุนของภาครัฐบาล รัฐจึงได้มีนโยบายส่งเสริมบทบาทเอกชนในการผลิตไฟฟ้ามาโดยตลอด ส่วนกิจการส่งไฟฟ้าและกิจการจำหน่าย ไฟฟ้า ยังจำเป็นต้องมีลักษณะเป็นกิจการผูกขาด เพราะการลงทุนในระบบส่งและระบบจำหน่ายไฟฟ้าโดยผู้ลงทุนเพียงรายเดียว เป็นระบบที่จะเกิดประโยชน์เชิง เศรษฐศาสตร์มากกว่ามีการลงทุนซ้ำซ้อนจากผู้ลงทุนหลายราย เพื่อให้บริการลูกค้า ในบริเวณเดียวกัน การเพิ่มการแข่งขันสามารถดำเนินการได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ผลิต ไฟฟ้าขายไฟฟ้าโดยตรงให้แก่ผู้ใช้ไฟได้ โดยใช้บริการสายส่งและสายจำหน่ายในรูปแบบ ของ Common Carrier แต่"ทั้งนี้ควรมีการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลอิสระ (Independent Regulatory Body) เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการไฟฟ้า

2.2 การดำเนินการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลอิสระ จะต้องมีการแก้ไขกฎหมายหลาย ฉบับ ซึ่งจะไม่สามารถทำได้ทันที ประกอบกับประเทศมีความต้องการไฟฟ้าเพิ่มขึ้นใน อัตราที่สูง จึงต้องการความเป็นเอกภาพในการวางแผนด้านกำลังผลิต ระบบส่ง และการขยายการจำหน่ายไฟฟ้าให้ทันกับความต้องการไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งโรงไฟฟ้า

พลังน้ำยังคงอยู่ภายใต้การบริหารงานของรัฐ เพื่อประสานประโยชน์การใช้น้ำซึ่งเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน และการใช้พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำ ซึ่งคงอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐ จึงกำหนดรูปแบบกิจการไฟฟ้าในระยะปานกลาง (ปี 2539-2542) ขึ้น เพื่อให้สามารถปรับปรุงรูปแบบกิจการไฟฟ้าให้มีลักษณะแข่งขันมากขึ้น ซึ่งจะสามารถดำเนินการได้ทันที โดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายและกำหนดแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในช่วงเวลา 4 ปีต่อจากนี้ เพื่อปรับปรุงรูปแบบกิจการไฟฟ้า ให้เป็นไปตามรูปแบบกิจการไฟฟ้าในระยะยาว ซึ่งได้กำหนดรูปแบบโครงสร้างไว้ดังนี้

(1) รูปแบบโครงสร้างกิจการไฟฟ้าในระยะยาว (ปี 2543-2548)

- แยกกิจการผลิตไฟฟ้า กิจการส่งไฟฟ้า และจำหน่ายไฟฟ้าให้ชัดเจน
- แต่ละกิจการจะถูกแปรรูปเป็นบริษัทจำกัด โดยรัฐจะลดบทบาทลง ขณะเดียวกันก็เพิ่มบทบาทภาคเอกชนและ/หรือกระจายหุ้นให้ประชาชน

กิจการผลิตไฟฟ้า จะมีผู้ผลิตหลายราย

กิจการสายส่ง จะเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตไฟฟ้าขายไฟฟ้าได้โดยตรงแก่ผู้ใช้ไฟฟ้า โดยกำหนดค่าใช้จ่ายบริการสายส่งที่เป็นธรรม (หลักการ Common Carrier)

กิจการจำหน่ายไฟฟ้า จะมีผู้จำหน่ายไฟฟ้าเพียงรายเดียว แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อไฟฟ้าซื้อไฟฟ้าได้โดยตรงจากผู้ผลิตไฟฟ้า

การกำกับดูแล จะจัดตั้งองค์การกำกับดูแลอิสระ (Independent Regulatory Body) เพื่อกำกับดูแลให้กิจการการไฟฟ้ามีการแข่งขัน อย่างสมบูรณ์ สร้างความมั่นใจและเป็นธรรมแก่ทั้งผู้ลงทุน และผู้ใช้ไฟฟ้า

(2) รูปแบบกิจการไฟฟ้าในระยะปานกลาง (ปี 2539-2542)

กิจการผลิตไฟฟ้า ส่งเสริมผู้ผลิตหลายราย และยังคงส่งเสริม SPP IPP และการแปรรูปโรงไฟฟ้าของ กฟผ. ให้เป็นบริษัทจำกัด เพื่อเพิ่มการแข่งขัน ในเรื่องการแปรรูปโรงไฟฟ้าของ กฟผ. จะต้องมีการศึกษาถึงความเหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นบริษัทเดียวหรือหลายบริษัทต่อไป

กิจการสายส่ง แยกกิจการสายส่งไฟฟ้าออกเป็นหน่วยธุรกิจภายใต้ กฟผ. ซึ่งจะยังคงเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ โดย กฟผ. จะมีโรงไฟฟ้าพลังน้ำเท่านั้นที่จะเป็นโรงไฟฟ้าที่อยู่ในความรับผิดชอบ

กิจการจำหน่ายไฟฟ้า การไฟฟ้าฝ่ายจำหน่ายจะปรับตัวให้มีการบริหารเชิงธุรกิจ แต่ยังมีสภาพเป็นรัฐวิสาหกิจ และยังคงทำหน้าที่ให้บริการจำหน่ายไฟฟ้าในพื้นที่ของตน

กิจการกำกับดูแล คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ยังคงมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะกำกับ

ดูแล แต่จะต้องมีการปรับปรุงแนวทางในการกำกับดูแล ให้เน้นเรื่องประสิทธิภาพ และคุณภาพบริการ

3. แนวทางในการปรับโครงสร้างและการแปรรูปกิจการไฟฟ้าของประเทศในระยะปานกลาง จะต้องมีการดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

3.1 ปรับโรงไฟฟ้าของ กฟผ. ให้เป็นหน่วยธุรกิจ และปรับเป็นบริษัทจำกัด ทั้งนี้อาจเป็นบริษัทเดียว หรือหลายบริษัทก็ได้ โดยในระยะต้น กฟผ. จะจัดสายงานเป็นหน่วยธุรกิจ 6 หน่วย และหน่วยปฏิบัติการ 5 หน่วย ดังนี้

หน่วยธุรกิจ 6 หน่วย ประกอบด้วย ระบบส่ง โรงไฟฟ้า บำรุงรักษา เหมือง วิศวกรรม และก่อสร้าง

หน่วยปฏิบัติการ 5 หน่วย ประกอบด้วย นโยบายและแผน บัญชีและการเงิน บริหาร พัฒนาธุรกิจและโรงไฟฟ้าพลังน้ำ

3.2 กฟผ. จะนำหน่วยธุรกิจ ที่พร้อมดำเนินงานเชิงธุรกิจเต็มรูปแบบไปจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด โดย กฟผ. ถือหุ้น 100% และเปลี่ยนแปลงบริษัทจำกัดเป็นบริษัทจำกัดมหาชน ทายอดจดทะเบียนกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ตามความจำเป็น โดยหน่วยธุรกิจระบบส่ง และหน่วยปฏิบัติการทั้งหมดยังคงเป็น กฟผ. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่

3.3 ปรับโรงไฟฟ้าของ กฟผ. ที่เป็นบริษัทจำกัดให้เป็นบริษัทจำกัดมหาชน

3.4 แยกโรงไฟฟ้าพลังน้ำเป็นหน่วยปฏิบัติการ (OU) และยังคงเป็นส่วนหนึ่งของ กฟผ. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ

3.5 แยกกิจการส่งไฟฟ้าเป็นหน่วยธุรกิจ โดย กฟผ. ดำเนินการในลักษณะของ รัฐวิสาหกิจที่มีความคล่องตัวเชิงธุรกิจ ซึ่งจะสามารถทำได้ทันทีโดยไม่ต้องแก้กฎหมาย และยังคงสิทธิประโยชน์ที่จำเป็นในการขยายการดำเนินงาน รวมทั้งกำกับดูแล วางแผนการผลิต และระบบส่ง เพื่อความมั่นคงของระบบไฟฟ้า ในขณะที่ความต้องการไฟฟ้ายังเพิ่มขึ้นสูง

3.6 ทำการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดตั้งองค์กรอิสระในการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า (Independent Regulatory Body)

3.7 เร่งรัดการแปลง กฟผ. และ กฟน. เป็นรัฐวิสาหกิจที่ดี โดยเฉพาะ กฟน. ซึ่งหากไม่สามารถดำเนินการเสนอแนวทางในการแปรรูป กฟน. ได้ภายในเดือนเมษายน 2539 เห็นควรให้กระทรวงการคลังพิจารณานำระบบการประเมินผลมาใช้กับ กฟน. แทนระบบการเป็นรัฐวิสาหกิจที่ดี

4. คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และ สฟช. จะทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการไฟฟ้าที่ยังคงเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ต่อไป เพื่อให้มีแรงจูงใจในการบริหารงานอย่างมี

ประสิทธิภาพ และเพื่อให้มีความคล่องตัวเชิงธุรกิจ โดย"การกำกับดูแลต่างๆ ประกอบด้วย

4.1 การกำกับดูแลสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (Power Purchase Agreement) และกำกับดูแลด้านการจัดหาเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า

4.2 กำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินฐานะการเงินของการไฟฟ้าใหม่ โดยให้ความสำคัญแก่ค่าตัวแปร เช่น อัตราส่วนการลงทุนจากเงินรายได้ (Self Financing Ratio) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุน (Debt Equity Ratio) มากขึ้น และให้ความสำคัญแก่ผลตอบแทนการลงทุนน้อยลง และปรับปรุงสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ ให้คำนึงถึงประสิทธิภาพในการให้บริการของกิจการ (Efficiency Factor) ด้วย

4.3 พิจารณานุมัติและติดตามแผนการลงทุนของการไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง อย่างใกล้ชิด

4.4 กำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานและคุณภาพของบริการ

4.5 กำกับดูแลในเรื่องของการชดเชยระหว่าง 3 การไฟฟ้า ในขณะที่รัฐยังคงมีนโยบายอัตราค่าไฟฟ้าเท่ากันทั่วประเทศ

5. ในการปรับโครงสร้างและการแปรรูปกิจการไฟฟ้าของประเทศ จะต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ จึงควรให้คณะกรรมการประสานการดำเนินงานในอนาคตของการไฟฟ้า ทำหน้าที่กำกับดูแลให้มีการดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ ต่อไป โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานซึ่งได้ระบุไว้ในเอกสารประกอบวาระ 4.3 แล้ว

มติของที่ประชุม

เห็นชอบแนวทางในการปรับโครงสร้างและการแปรรูปกิจการไฟฟ้าของประเทศ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการประสานการดำเนินงานในอนาคตของการไฟฟ้า โดยมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการ และให้คณะกรรมการประสานการดำเนินงานในอนาคตของการไฟฟ้า เป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด ทั้งนี้ จะต้องไม่เป็นการเพิ่มภาระค่าไฟฟ้าแก่ประชาชน

เรื่องที่ 6 แนวทางการควบคุมไอระเหยของน้ำมันเบนซิน และการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง

สรุปสาระสำคัญ

1. ปัญหามลพิษทางอากาศที่ได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครปริมณฑล และเมืองใหญ่ต่างๆ สภาพปัญหาอยู่ในขั้นวิกฤต ซึ่งจากการตรวจวัดคุณภาพอากาศของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

และสิ่งแวดล้อม พบว่าปัญหามลพิษที่สำคัญและจำเป็นต้องแก้ไข คือ ฝุ่นละออง โดยเฉพาะฝุ่นละอองที่เกิดจากการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วในรถยนต์ นอกจากนี้ยังมีปัญหามลพิษอื่น คือ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอน ซึ่งเป็นต้นเหตุทำให้เกิดโอโซน (OZONE) ในบรรยากาศ

2. เพื่อแก้ไขปัญหามลพิษดังกล่าว กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดทำนโยบายและมาตรการควบคุมมลพิษ ตลอดจนแผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและเขตชุมชน โดยมีข้อเสนอให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.)" รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมโยธาธิการ และกรมทะเบียนการค้าพิจารณาดำเนินการดังนี้

2.1 ให้พิจารณาควบคุมไอระเหยของน้ำมันเบนซิน เพื่อแก้ไขปัญหาก๊าซไฮโดรคาร์บอน ซึ่งเป็นต้นเหตุของโอโซน โดยเสนอให้ติดตั้งอุปกรณ์เก็บไอระเหยของน้ำมันเบนซิน (Vapour Recovery System) ที่สถานีบริการน้ำมันและคลังน้ำมันที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และเขตชุมชน

2.2 ให้พิจารณาปรับปรุงข้อกำหนดคุณภาพน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว เพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง คือ

- ลดอุณหภูมิการกลั่นที่ร้อยละ 90 ของน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว จาก 357⁰C เป็น 338⁰C
- เลื่อนกำหนดระยะเวลาบังคับใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วกำหนดไม่เกินร้อยละ 0.05 โดยน้ำหนัก จากกำหนดเดิมตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2543 เป็นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542
- ให้ปรับราคาจำหน่ายน้ำมันดีเซลหมุนเร็วให้อยู่ในระดับเดียวกับน้ำมันเบนซิน

3. สพช. และกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาข้อเสนอของกรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ กรมโยธาธิการ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกรมทะเบียนการค้า รวมทั้ง บริษัทผู้ค้าน้ำมันต่างๆ ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2538 ซึ่งผลการประชุมสรุปได้ว่า ควรให้มีการศึกษาถึงแนวทาง และปัญหาให้ชัดเจนเสียก่อน ทั้งนี้ สพช. รับไปศึกษาปัญหาไอระเหยของน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศไทย และบริษัทผู้ค้าน้ำมันรับไปศึกษาแนวทางการปรับปรุงน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว

สำหรับข้อเสนอการปรับราคาน้ำมันดีเซลหมุนเร็วให้อยู่ในระดับเดียวกับน้ำมันเบนซินนั้น สพช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในหลักการควรปรับอัตราภาษีสรรพสามิตของน้ำมันทั้งสองชนิดให้ใกล้เคียงกันจะเหมาะสมกว่า และไม่ขัดแย้งกับนโยบายระบบราคาน้ำมันลอยตัวที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน การปรับภาษีสรรพสามิตนี้ควรจะทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป และเลือกระยะเวลาการปรับให้เหมาะสมเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อราคาจำหน่ายมากนัก

4. สพข. ได้นำผลสรุปการศึกษาของ สพข. และ บริษัทผู้ค้าน้ำมันดังกล่าวข้างต้น เข้าร่วมประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และได้มีข้อสรุปของแนวทางในการควบคุมไอระเหยของน้ำมันเบนซินและการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง ดังนี้

4.1 การควบคุมไอระเหยของน้ำมันเบนซิน

(1) การติดตั้งอุปกรณ์ระดับที่ 1 (Stage I) ควรมีการติดตั้งอุปกรณ์เก็บไอน้ำมันระดับที่ 1 ในคลังน้ำมัน รถบรรทุกน้ำมัน และสถานีบริการ ดังนี้

(1.1) ในเขตกรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ ให้สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวทันทีที่กรมโยธาธิการดำเนินการแก้ไขประกาศกรมโยธาธิการแล้วเสร็จและมีผลใช้บังคับ แต่สำหรับสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่จัดตั้งขึ้นก่อนการแก้ไขประกาศกรมโยธาธิการ ให้ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 1 มกราคม 2543

(1.2) สำหรับในเขตจังหวัดอื่นๆ กำหนดเวลาบังคับใช้ตามสภาพความรุนแรงของปัญหา โดย สพข. จะหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบริษัทผู้ค้าน้ำมัน เพื่อพิจารณาปรับปรุงกฎเกณฑ์ตามความเหมาะสมต่อไป

(2) การติดตั้งอุปกรณ์ระดับที่ 2 (Stage II) ควรกำหนดมาตรการ ดังนี้

(2.1) ในเขตกรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ

- ให้สถานีบริการริมถนนที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า 8.00 เมตร แต่ไม่ถึง 12.00 เมตร และสถานีบริการใต้อาคารที่อาจมีการอนุญาตให้จัดสร้างได้ ในระยะต่อไป ต้องติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวทันที
- สำหรับสถานีบริการริมถนนที่มีความกว้างตั้งแต่ 12.00 เมตร ขึ้นไป จะได้ดำเนินการกำหนดเวลาบังคับใช้ในระยะต่อไป

(2.2) ในเขตจังหวัดอื่นๆ จะกำหนดเวลาบังคับใช้ตามสภาพความรุนแรงของปัญหา โดย สพข. จะดำเนินการหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับการติดตั้งอุปกรณ์ระดับที่ 1

(3) มอบหมายให้กรมโยธาธิการรับไปดำเนินการแก้ไขประกาศกรมโยธาธิการ เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทที่ 1 และ 2 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2538 โดยให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมควบคุมมลพิษ กรมทะเบียนการค้า และ สพข. เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขประกาศกรมโยธาธิการให้สอดคล้องกันในระยะต่อไป

4.2 การปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง

(1) ให้เลื่อนกำหนดเวลาบังคับใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วกำมะถันต่ำไม่เกินร้อยละ 0.05 โดยนำหนักให้เร็วขึ้น จากตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2543 เป็นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม

2542 โดยมอบหมายให้กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์รับไปดำเนินการปรับปรุงประกาศกระทรวงพาณิชย์ต่อไป

(2) ให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เร่งนำน้ำมันดีเซลหมุนเร็วกำมะถันต่ำไม่เกินร้อยละ 0.05 โดยน้ำหนักมาจำหน่ายให้แก่ ขสมก. อย่างช้าภายในวันที่ 1 มกราคม 2540

(3) มอบหมายให้ สพช. และกรมทะเบียนการค้ารับไปพิจารณาปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติม โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 1 มกราคม 2540 ดังนี้

- ค่าสูงสุดของปริมาณสารออกซิเจนเนตที่ผสมในน้ำมันเบนซิน จากร้อยละ 11 โดยปริมาตรเป็นร้อยละ 15 โดยปริมาตร
- กำหนดปริมาณสารเบนซีน (Benzene) และสารอะโรมาติก (Aromatic) แบบยืดหยุ่นได้ (Flexible Aromatic)
- เพิ่มค่าซีเทนในน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว เป็นไม่น้อยกว่า 49 เป็นอย่างต่ำ
- ปรับค่าความถ่วงจำเพาะของน้ำมันดีเซลหมุนเร็วให้แคบกว่าเดิม

5. ผลกระทบจากการดำเนินการมี ดังนี้

5.1 การติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมไอระเหยของน้ำมันเบนซิน จะมีผลกระทบต่อราคาน้ำมันเบนซินลิตรละ 11 สตางค์ โดยจะเป็นค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงอุปกรณ์ระดับที่ 1 สถานีบริการละ 40,000 บาท รถบรรทุกน้ำมันคันละ 280,000 บาท และคลังน้ำมันแห่งละ 25 ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งหมดประมาณ 718 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงอุปกรณ์ระดับที่ 2 สถานีบริการละ 1.5 ล้านบาท

5.2 การเลื่อนกำหนดเวลาบังคับใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วกำมะถันต่ำให้เร็วขึ้น จะสามารถลดปริมาณก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่เป็นต้นเหตุของปัญหาฝุ่นละอองจากระดับ 146,566 ตันในปี 2538 เหลือเพียง 94,687 ตันในปี 2542 ปริมาณที่ลดลง 51,879 ตัน คิดเป็นร้อยละ 35 ส่วนผลกระทบต่อราคาน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว นั้น คาดว่า จะมีผลทำให้ราคาน้ำมันดีเซลหมุนเร็วเพิ่มขึ้นประมาณลิตรละ 3 สตางค์

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบแนวทางการควบคุมไอระเหยของน้ำมันเบนซินในข้อ 4.1
2. เห็นชอบให้มีการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง ตามข้อ 4.2

เรื่องที่ 7 ขอความเห็นชอบในหลักการข้อก้ำชธรรมชาติ และพัฒนาโครงการใช้ประโยชน์ก้ำชธรรมชาติ จากแหล่งพื้นที่ร่วม มาเลเซีย-ไทย ร่วมกับเปโตรนาส (PETRONAS)

สรุปสาระสำคัญ

กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีหนังสือเรื่อง ขอความเห็นชอบในหลักการชื้อก๊าซธรรมชาติและพัฒนาโครงการใช้ประโยชน์ก๊าซธรรมชาติจากแหล่งพื้นที่ร่วมมาเลเซีย-ไทย ร่วมกับเปโตรนาส (PETRONAS) ถึงสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ" (สพช".) เพื่อพิจารณานำเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติพิจารณา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2522 รัฐบาลไทย และรัฐบาลมาเลเซีย ได้ร่วมกันจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding : MOU) เพื่อจัดตั้งองค์กรร่วม (Joint Authority) ในการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรปิโตรเลียม ในพื้นที่พัฒนาร่วม (Joint Development Area : JDA) โดยอาศัยหลักการแบ่งปันผลประโยชน์และค่าใช้จ่ายเท่าๆ กัน ต่อมาเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2533 รัฐบาลไทย และรัฐบาลมาเลเซีย ได้ลงนามความตกลงว่าด้วยธรรมนูญองค์กรร่วม เพื่อก่อตั้งองค์กรร่วมมาเลเซีย-ไทย (Malaysia - Thailand Joint Authority : MTJA) โดยทั้งสองประเทศออกกฎหมายอนุวัติการก่อตั้งองค์กรร่วมมาเลเซีย-ไทย ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันและประกาศใช้บังคับพร้อมกัน

2. เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2537 รัฐบาลของทั้งสองประเทศได้เห็นชอบให้ MTJA ลงนามในสัญญาแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract : PSC) กับกลุ่มบริษัทปิโตรเลียมในการให้สิทธิในการสำรวจและพัฒนาปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม (JDA) ซึ่งประกอบด้วย

(1) แปลงสำรวจหมายเลข A-18 พื้นที่ 2,958 ตารางกิโลเมตร : บริษัท Triton Oil Company of Thailand Inc. และ Triton Oil Company of Thailand (JDA) Ltd. (ร้อยละ 50) กับบริษัท Petronas Carigali จากประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 50)

(2) แปลงสำรวจหมายเลข B-17 และ C-19 พื้นที่ 4,250 ตารางกิโลเมตร : บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม อินเตอร์เนชันนัล จำกัด (PTTEPI) จากประเทศไทย (ร้อยละ 50) กับบริษัท Petronas Carigali จากประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 50)

3. สาระสำคัญของบันทึกแสดงเจตจำนงระหว่าง การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) และ เปโตรนาส จะเป็นการแสดงเจตจำนง ในการร่วมกันกำหนดลู่ทาง และวิธีการร่วมทุนในโครงการที่ใช้ประโยชน์ จากก๊าซธรรมชาติ จากแหล่งดังกล่าว โดย ปตท. และเปโตรนาส จะให้การสนับสนุนการรับชื้อก๊าซธรรมชาติจากแหล่ง JDA เพื่อนำเข้ามาขายในประเทศไทย เพื่อใช้ประโยชน์ในโครงการต่างๆ รวมทั้งโครงการปิโตรเคมี

4. วิธีการชื้อก๊าซธรรมชาติจากแหล่ง JDA จะกระทำโดย ปตท. และเปโตรนาส ในฐานะที่เป็นกิจการร่วมค้า เป็นผู้ชื้อก๊าซธรรมชาติจากแหล่ง JDA จากองค์กรร่วมมาเลเซียและไทย กับกลุ่มบริษัทปิโตรเลียมที่จุดส่งมอบ ณ ปากหลุม โดย ปตท. และเปโตรนาส จะทำการขายก๊าซธรรมชาติดังกล่าวให้แก่ ปตท. แต่ผู้เดียว ณ จุดพรมแดนที่ก๊าซฯ นั้นผ่านเข้าสู่ประเทศไทย นอกจากนั้น ปตท. และเปโตรนาส จะตกลงร่วมทุนกันโดยมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ ซึ่งจะต้องเป็นโครงการที่

ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน ทั้งนี้จุดส่งมอบและการโอนกรรมสิทธิ์จะอยู่ที่ที่ตั้งของแต่ละโครงการ

5. การคัดเลือกโครงการที่จะทำการศึกษาความเป็นไปได้และขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีนั้น ปตท. จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงาน หรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 และมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2538 ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร 0215/ว209 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2538 กล่าวคือจะต้องไม่มีข้อผูกพันใดๆ ในการที่จะให้สิทธิแก่เปโตรนาสเข้าร่วมทุนก่อนผู้อื่น อย่างไรก็ตามเปโตรนาสได้แสดงความจำนงที่จะขอร่วมลงทุนในโครงการต่างๆ ในสัดส่วนระหว่างร้อยละ 25 ถึง 49 ซึ่ง ปตท. จะต้องออกหนังสือประกอบ MOI (Side Letter) เพื่อรับทราบเจตนารมณ์ของเปโตรนาส โดยสัดส่วนการร่วมทุน จะขึ้นอยู่กับผลการศึกษาความเป็นไปได้ ของโครงการและความเห็นชอบของรัฐบาลไทย

6. การเป็นพันธมิตรทางธุรกิจระหว่าง ปตท. กับ เปโตรนาส จะครอบคลุมไม่เพียงแต่ภายในประเทศไทย แต่ควรขยายไปยังประเทศมาเลเซียและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบในหลักการให้ ปตท. ชื้อก๊าซธรรมชาติและพัฒนาโครงการใช้ประโยชน์จากก๊าซธรรมชาติ จากแหล่งพื้นที่ร่วม มาเลเซีย-ไทย (JDA) ร่วมกับเปโตรนาส เพื่อมาใช้ประโยชน์ในประเทศไทย
 2. เห็นชอบให้ ปตท. ลงนามในบันทึกแสดงเจตจำนงที่จะแสวงหาโอกาสและช่องทางที่จะร่วมทุนในโครงการใช้ประโยชน์ก๊าซธรรมชาติจากแหล่ง JDA รวมทั้งการเป็นพันธมิตรทางการค้า
-